

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Szerkesztik:

dr. Buza Barna és dr. Székely Albert

Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Küldőhivatal: Landemann Miksa és Társai.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutányosabb árban kötünk.

Felhívás!

Felkérjük mindazokat, kiket a folyó hó 27-én délután történt csendőrhoam alkalmával a csendőrség részéről bántalom ért, és azokat is, kik tanui voltak annak, hogy a csendőrség a rendet nem nem zavaró közönséget, **valamint védtelen hölgyeket** tetteleg bántalmazott: minél előbb jelentkezzenek lapunk szerkesztőségében, nemcsak sajtó, hanem a **közügy érdekében** is, hogy mi a szükségesnek vélt intézkedéseket megtehessek.

V i r r a d ?

Még nem tudjuk, hajnalhasadást jelent-e az a kis pirosság, ami a beborult magyar égbolton megjelent, vagy újabb vihart. Tuláságosan reménykednünk nem szabad, de kétségbeesnünk még kevésbé.

Ha lehet becsületes, előnyös békét kötni, amely egy betűt se ad fel a nemzet jogaiból s megőrizze kivánságaink legalább egy részének teljesedését, anélkül, hogy egyéb követeléseinkről és jogainkról lemondanánk: meg kell kötni azt a békét. Meg kell már csak azért is, hogy lerázhassuk ezeket a férgeseket, amelyek ellepték a nemzet egészséges testét, hogy pokolra kergethessük a Kispálokat és Pongráczokat.

Ha pedig ilyen béke nem lehetséges, akkor folytatni kell a harcot rendületlenül, abban a biztató tudatban, hogy a nemzet a harcra sose volt erősebb és egészségesebb, mint most, s hogy a harc feltétlenül, a legkétség-telenebb bizonyossággal a nemzet diadalával fog végződni.

Mi zemléniek érezzük legjobban a nemzet erejét, s ellenségeink hitványosságát és gyengeségét.

Szuronyok erdeje őrzi őket és mozdul parancsukra, s még sincs hatalmuk és tekintélyük egy parányi sem. Nem ad rájuk senki semmit, nem engedelmeskedik nekik a legkisebb közrendőr se, ellenben megveti és utálja őket mindenki. Itt lehetnek szuronyfedeztet alatt esztendőig, de hatalmuk annyi se lesz soha, mint egy vármegyei hajdunak.

S a silány kompániával szemben ott áll a vármegye egész

tisztikara, a komoly esküvással szolidaritást vállalt községi és körjegyzők megtörhetetlen falánksza. Községeink egymásután szervezkednek a harcra, egymásután hozzák meg a leglelkesebb határozatokat s biztosítják jegyzőik és tisztviselőik egzisztenciáját a szemétnép erőszaka ellen. Ezt a hadsereget soha nem fogja megtörni se Kispál, se Kristó! Amilyen őszintén óhajtjuk a békét, olyan nyugodt biztonsággal nézünk elébe a további küzdelemnek.

b. b.

Diener dr. előtérben.

Ű kormánybiztos távozni készül.

Kispál állatrazja.

Működik a zsandárkaró!

Szombat délután.

Lapunk legutóbbi számában megírtuk, hogy *Diener* Ákos dr. főkapitány „beinstallálta” magát a rendőrségre. Ez az installáció — mint ő nevezi — teljesen törvénytelen, mivel Saujhely rendőrkapitánya a törvényes szabadságát élvező *Smiedt* Lajos s nem *Diener* Ákos az előkelő legény.

Az ő parancsainak nem fog itt engedelmeskedni senki, haneha azok a kétes creaturák, a kiket idecsődít és idecsődítettél szándékozik. Három napi szereplése azt igazolta, hogy a város képviselőtestületi tagjainak tett siránkozásai dacára s ígéretének ellenére a legravaszabb alak a *Pallavicini* táborában, a ki annyiféle színt tud játszani, mint egy echarpe nyakkendő. Hol pirosat, hol zöldet, hol fehérét, de e három színt egyszerre soha.

Ravaszkodásai azonban nem vezetnek lépre senkit, sőt jobb lenne és férfiasabb, ha nyílt kártyákkal játszana. A bujkálás és ravaszkodás illik egy csirkétlopó cigányhoz, de nem egy kerületi kapitányhoz, a ki büszkén mondogatja, hogy a főváros legnagyobb kerületének a VII-iknek vezetője.

Különbön lehet, hogy ezen tulajdonságai predestináltak erre a méltóságra. A kétszínű embereknek az ürdög rendszerint felviszi a dolgát.

Diener a rendőrségen.

Folyó hó 27-én délután félnégy órákor *Diener* ígéretéhez híven beállított a rendőrhivatalba, hol *Kellner* Sámuel alkaptányval élén teljes számban együtt volt a rendőrség tisztviselő-kara.

Ez alkalommal a rendőri hivatalban nagyon sok képviselőtestületi tag volt jelen, kik érdeklődve néztek *Diener* Ákos bevonulása elé. Jelen volt *Busa* Barna országgyűlési képviselő is.

Sokan azt hitték, hogy a kerületi kapitány el sem fog jönni, mivel fél négy óra már elmúlt s ő délután 3 órára jelentette be látogatását.

Diener azonban megkésve bár, de eljött.

Diener a bátor.

Diener ur lejártszotta megjelenésekor a magyar történelem egyik fejezetét, mikor a szent király hatalmi jelvényeivel ékesítve, egymaga megy ellenségei táborába.

Ő se hozott magával senkit, csak hatalmi jelvényei: a látható kard és a láthatatlan revolver volt nála. Az előszobában pedig a délelőtt odaállított két esendőrlibakolt.

Diener ur installálja magát.

Nagyon mulatságos bácsi ez a *Diener* ur. Alacsony, púpaszemű öreg ember, aki minden egyébre született, csak arra nem, hogy meghódítson valamit, ha mingyárt csak egy rendőrkapitányi hivatalt is.

Szombati bevonulása szörnyen komikus volt. Vagy ötven ember lehetett a kapitányi hivatalban. Akkor bejött *Diener* ur. Az alkaptányt szólítja.

Kellner alkaptány megkérdi, hogy mit akar.

Azt mondja:

— Kérem, én mint rendőrkapitány itt installálom magam.

Kellner egykedvűen mondja:

— Mi közöm hozzá? Tessék!

Diener ur bemegy a másik szobába:

— Tehát én installáltam magamat.

— Jó, csak installálja! — mondják többen.

Diener ur nem tud mihez fogni. Egyik szobából a másikba megy, jár összevissza, azután megint mondja:

— Tehát installálva vagyok.

Erre már mindenki kocaog.

Diener ur kinos zavarban jár le fel.

A közönség mosolyogva nézi.

Vége, hogy valamit csináljon.

azt mondja *Kellner*nek:

— Adja át kollega ur az iratokat.

Kellner határozatlan felel:

— Megnondtam kérem, hogy nem adok át semmit.

Altalános derűltség. *Diener* ur tovább sétál szobáról szobára.

Megint megáll, s azt kérdi *Kellner*től:

— Hol van kérem a mai posta?

Erre már vagy tizen felszólal:

— Keresse meg!

Újabb szünet s járkálás. Akárhová megy, a tömeg követi, s nézi, hogy mit csinál.

Vége egy asztalon talál egy aktát.

Nagy mohón felveszi, s olvasni kezdi.

— Á, ez nagyon fontos és sürgős eset. Egy kutyamarás. Itt gyorsan intézkedni kell. Alkaptány ur, tessék azonnal idejönni!

Az alkaptány ur azonban nem megy. *Diener* ur busan visszateszi az asztalra a kutyamarást és tovább jár.

Egyszer csak kopogtatnak, s bejön *Barna* Dezső, kezében egy idézéssel.

Diener urnak felolvasja a szeme.

Ime, egy ügyesbajos fél, aki felett gyakorolhatja a hatalmát. Rohan feljelle, mint a vércse a galambra:

— Mit akar kérem?

— Idézve vagyok ma délutánra, — szól *Barna* s nyújtja az idézést.

Diener ur boldogan nyul az idézés után. De egyszerre husszan is kiáltanak *Barna*ra:

— Oda ne adja! Menjen onnan! Evvel az emberrel ne álljon szóba!

Barna zsebrebújja az idézést, s kimegy. *Diener* ur busan néz utána. Egy újabb fajtó csalóadás!

Akkor aztán napóleoni pózba vágja magát, s iszonyu tekintéllyel elkiáltja:

— Aki nem idevaló, az menjen ki innen!

No, erre lett csak láрма:

— Mi mind idevalók vagyunk! Ez a mi házuk! Maga nem idevaló!

Maga menjen ki! Mit keres itt?

— Csak úgy röpökdték ezek a kiáltások a levegőben.

Diener ur erre haragra gyúlt:

— Akkor kénytelen leszek erőszakot alkalmazni.

— Csakis annak engedünk — volt a válasz.

— Megelőgésnek az urak a szinleges karhatalommal? — kérdezte *Diener*.

A tagadó válasza *Diener* meghajtotta magát, mint egy mutatványosnak trükkjeit bemutató cirkuszi dummer August s kiszólt valamit az előszobába az egyik esendőrlibakolt.

A képmutató kapitány.

Diener visszajöven bemegy a *Schmidt* Lajos szobájába s hozzáfordulva dr. *Busa* Barna és *Wadda* Gyula képviselőtestületi tagokhoz ígérgetni kezdte nekik, hogy ő itt nem akar rendelkezni, parancsolni, aláírni, ő csak kötelességét akarja teljesíteni, mely őt a rendőri hivatal vezetésére készíti, hogy ő felőle a rendőrtisztviselők bátran végezhetik dolgaikat, ő abba nem fog avatkozni stb.

Olyan rokonszenvesen adta elő ezt a ker. kapitány, hogy többen már meg is invitálták újhelyi lakosnak, ha majd nyugdíjba lép. Csepp hija, hogy meg nem éljenzték.

A nem „szinleges” karhatalom.

Mig az álszeneskedő *Diener* benn a hivatalban szaporitgatta a szavakat, *Lukovics* Gyula esendőrlibakolt vezetésével megjelent a *Korona* utcán, a rendőrkapitányság előtt 20 lovas esendőrlibakolt fel és alá futkázásokat kezdtek rendezni az utcán.

Az őtalan vakparádé persze a fél városat összezsugorította, mert mindenki azt hitte, hogy a rendőrkapitányság épületében legalább is vérengzés folyik, (*Diener* éppen arról beszélt, hogyha a felvevőnek quartia van a kaláberben ő nem szokta bemondani a béla kasszá.)

Szóval a lovascsendőrlibakolt fel és alá futkázásának sikerült összeesdíteni, fellármázi vagy ezer embert. Ami esendőrlibakolt szempontból igen üdvös és ürvendetes dolog, mert ha nem sikerül senkit összeesdíteni, akkor nincs kiket szétkergetni. Ha meg nincs kit szétkergetni, akkor hogy tegyen 20 szandár tanubizonyoságot arról, hogy ők nem hiába

rendesnek futtatásokat az utóán. *Lukovics* Gyula is lovon ült persze és úgy futkározott, mintha ő lett volna az a bizonyos hirnök, a kijön s pihogva szól. Ha gyalog lett volna, bizonyosan nem sétált volna annyiszor végig a Korona utóá. Azt a bravurt csak egy ember csinálta meg, az is kengyelűt volt s 1898-ban mutogatta magát.

A kormánybiztos kíváncsi.

A husz lovascsendőr vezényelése igazgatótt tette *Szabó László* kormánybiztos urat s magához vevén *Koncz* titkárt a megyeháza hátsó kapuján kijött megnézni a komédiát.

Megnyugodva látta, hogy még nincs szó az emberölésről s a *Lukovics* vezényelte csendőrség „lázás tevékenysége” abban merül ki, hogy egy láthatatlan egér után futkóznak eszeveszetten a világ minden tája felé.

Bement tehát *Koncz*czal, meg egy zsandárfőhadnagyval a rendőrségre. Itt jelentést tettetett magának *Diener*rel s aztán a kapitányi szobába hivta össze a rendőrszövetséget s igyekezett a lelkiükre beszélni. Mikor aztán azok kijelentették, hogy nem hajlandók negligálni a képviselőtestület határozatát, mely őket eltiltja *Pallavicini* és közegeivel való érintkezéstől, tudomásul vette az ellentmondást. (Mit tehetett volna más szegény leje?)

Távozóban beszélgetett *Busa* Barna orsz. képviselővel s *Widder* Gyulával, akiknek elmondta, hogy az uhelyi rendészeti állapotokról kedvező jelentést fog tenni a miniszternek, mert nincs már semmi baj. (Nem is volt, csak *Kispál* hitte!)

Busa Barna megnyugtatta a méltóságos csendőrt, hogy egész nyugodtan jelentheti a közbiztonság rendszerűségét a miniszternek, mert az uhelyi rendőrség hivatása magaslátan áll, s ha *Kispál* urat megabcugolják olykor-olykor, mikor mutogatni meri magát, ez nem vall még arra, hogy itt a közbiztonság fel volna forgatva.

*Szabó László*nak aztán jelentette *Dankó* fiakkere, hogy előállott az a szánka, felülhet red. *Szabó* ur erre eltávozott *Koncz*czal meg a csendőrfőhadnagyval.

Abcug a kormánybiztosnak.

A szánka elindult s utána hat csendőr lovagolt sebes iramban, dőlve. Sebesen ment a szánka, de nem oly sebesen, hogy a méltóságos csendőrt ur meg ne hallhatta volna azokat a jelzőket, mit az utca összecsendült népe ráillesztett.

A Korona-utóán s végig a Főúton a megyeháza épületéig szinte ordította a tömeg:

- Abcug a kormánybiztos!
- Honaruló betyár!
- Paprika Fancsi!
- Pisskos banda!

A méltóságos ur erre éktelen dühbe gurult s leszállván a megyeház előtt a hozzá legközelebb álló két embert letartóztatta. Névszerint *Dongó Gy.* Géza festőművészt, *Dongó* volt megyei főszámvívő fiát és *Tóth* Sándor kéményseprő segédet.

Dongó Géza letartóztatása.

Dongó Gy. Géza festő a megyeház előtt sebes lépésekkel menve a szánka mellett abcugolta a kormánybiztos. A kormánybiztos erre hátrafordult a csendőrhöz s így szólt: — Azt a galléros urat le kell tartóztatni!

Ez közvetlen a megyeháza bejárájánál történt, hol is öt lovas csendőr körülvette *Dongó* Gézát s egyik közülük, egy szőke, két csillagos csendőr, ki valószínűleg még egy csillagot akar szerezni, kardlappal a hátán megütötte *Dongó* Gét.

A megyeháza bejárájában a kormánybiztos megkérdezte *Dongó* Gét.

— Ki ön?
— *Dongó Géza* akadémiai festő vagyok.

Ekkor jött le az emeletről *Kispál* nadrágzsebbe dugott kézzel s körülvevő, hogy a kormánybiztos is kapott abcugot így szólt a kormánybiztos felé fordulva:

— Hát mégis akadt egy gazember, a ki abcugolta?
A kormánybiztos feleletre sem méltatta a felpofozott, kézes existenciájú viccipánt, s elrendelte *Dongó* letartóztatását.

— Ha pedig uraságod ellentáll le lesz szurva vetete oda egy magát kelletni akaró csendőrfőhadnagy.

Dongó Gézát aztán a tömeg előjében közben lekísérték a rendőrségre, hol kihallgatása után szabadon bocsátották.

Dongó Géza *Kispál* vigéc ellen, — mivel ilyen alakoktól más elégtételt venni nem szokás — becsületértéi feljelentést tett.

Működik a zsandárkard.

Annak az egetverő abcugkiáltásnak hallatára, mely a kormánybiztos utójában kísérté: *Lukovics* Gyula megriadva lovagolt fel a főútra a Korona utóá, utána a csendőrök, a kik teljesen okatlanul, fellovagoltak a járdátrete s kardlapozni kezdték a tömeget.

A csendőrlovak örült futkórozásokat rendeztek a járdán és nagy szerencse, hogy senkit sem tapostak el. Kisebb sérülést többen szenvedtek. Hogy e comédia rendezése mire volt jó, azt okos ember nem éri fel észszel.

Az embertömeg megriadva menekült a kapualjakra, a mig a csendőrroham tartott. Pár perc alatt tiszta volt az utca. A csendőrség derekas munkát végzett, gratulálhat magának, méltó színtéjéssel fejezte be a szombati napot. *Szabó László* kormánybiztos pedig referálhat küldőjének ekként:

— Uhelyben teljes csend és nyugalom van kegyelmes uram, azonban szombat délután sikerült terveinkbe belátó derék csendőreinknek fellármázni a várost. Ha még ezt ismételjük egy párszor, okunk leend lövetni. Figyelmedbe ajánlom derék csendőreinket, kiknek vezető tisztje *Lukovics* Gyula csendőrfőhadnagy.

Még c s a k főhadnagy az az ember? fogja kérdezni bizonynyal *Kristó*.

Jogos volt-e a csendőrrátek?

Az a csendőrróham, melyszombaton délután vezényeltetett Sátoraljauhely

város közönségére a legszélesebb körben megbotránkozást és visszatezést okozott.

Megbotránkozást és elkeseredést szült *Szabó László* kormánybiztos letartóztatási mániája is.

A csendőrrátek inscenizozása mindenben azt az impressziót szülte, mintha az előre megbeszélte terv szerint, készakarva lett volna előidézve.

A kormánybiztos városunk utcáin minden legkisebb inzulust nélkül járhat kelhet, ha azonban nagyobb csoportosulásoknál kap egy pár abcugot, ez nem elég ok arra, hogy egy esetleg véraldozatokba kerülhető roham vezényeltesse.

Az általános meggyőződés szerint, az okatlan és jogosulatlan rohamért a teljes felelősség *Lukovics Gyula* csendőrfőhadnagytól terheli, a ki ellen *Szekely Elek* polgármester a csendőrküreti parancsnokságnál feljelentést is tett.

Egyébként is a csendőrség valóssággal garázda munkát végzett. Magánháza kapualjába lovagoltak be s kímélet nélkül használták kardjaikat, így pl. a *Dongó Géza* letartóztatásánál. *Lukovics Gyula* lovaglókorbatáccsal ütötte a védtelen embereket.

Itt említiük meg, hogy két csendőr f. hó 29-én este feltartóztatta lapunk egyik belmunkatársát *Lánczi* Aladárt.

A letartóztatásra okot az adott, mert *Lánczi szalaadt*. A csendőrök csak igazolás után bocsátották szabadon. *Lánczi* külföldben jótalan letartóztatása miatt feljelentést tett a küreti parancsnokságnál s a város polgármesterénél.

Az igazgáskodó Diener.

Diener Ákos küreti főkapitány hivatalának erőszakos elfoglalása óta, azaz folyó hó 20-ikától a következő gyalogságokat művelte.

Vasárnap, folyó hó 28-án reggel bejött a rendőrkapitányi hivatalba *dr. Diener* és felszólította az alkaptányt, hogy az éjjeli inspecció kirendelése tárgyában intézkedjék, illetve a rendőrtiszteket ossza be éjjeli ügyeleti szolgálatra.

Kellner Sámuel alkaptányt azt válaszolta, hogy semmiféle utasítását, rendeletét, vagy parancsát el nem fogadja. Az öreg *Diener* egy kicsit duzzogott, s aztán eltávozott.

Hétlőn d. e. 9 órakor a rendőrségi épületben megjelent *dr. Diener* vezetésével *Kiss István* államrendőrségi segédfogalmazó és 4 budapesti dektív s a hivatalos helyiségébe dolgozó alkaptányt ismét valami utasítást adott, mire az alkaptány megint kerekén kijelentette az engedelmesség megtagadását.

Erről *dr. Diener* 1/oln. 906. sz. jelentésével a főispánnak jelentést tett.

Az alkaptányt kivezetik.

Délután fél 4 órakor *Bezerédy* Titusz csendőrhadnagy vezetésével 8 lovas és 4 gyalogos csendőr jött a rendőrségi épületbe, velük jöttek a budapesti rendőrségi alkalmazottak is.

Dr. Diener kapitány, *Kiss* segéd-fogalmazó és a csendőrhadnagy bemekent az alkaptány szobájába s *Kiss* egy levelet adott át az alkaptányt.

— Mielőtt e levelet átvenném kíváncsi vagyok, hogy kicsoda e levél kézbesítője.

Kiss István meghajtotta magát, bemutatkozott, mondván: hogy ő Sátoraljauhely rendőrkapitány.

Kellner rendőrkapitány azt válaszolta, hogy a városnak csak

egy alkaptányja van, s az pedig ő. Azonban a levelet, mivel az névre szólót átvette.

A kis levélke tartalma a következő:

Zemplénavarmergye főispánjától.

65/906 főisp. sz.

Kellner Sámuel rendőrkapitány Sátoraljauhely rend. tan. város rendőrkapitányának 1/906 eln. számú jelentése szerint törvényben előírt kötelességét megsértette és hivatali előjárdóival szemben a kötelees engedelmességet megtagadván: ellene az 1886 évi XX. t. c. 91 §-ában gyökeredző jogomnál fogva a fegyelmi eljárás ezennel elrendelem és annak teljesítésére Zemplénavarmergye alkaptányját illetve törvényszerű helyettesét hívom fel, egyben az 1886 XXII. t. c. 93 § alapján *Kellner* Sámuel rendőrkapitányt hivatalából felfüggesztés és felfüggesztése tartamára illetményeit az idézett törvény 104 §-a alapján fizetésének felében állapítom meg.

Kellner Sámuelnek ezen határozatom ellen jogában áll az 1886. XXII. t. c. 91 § végpontja illetve az 1901 évi XX. t. c. 6 §-a értelmében 15 nap alatt a m. kir. belügyminiszterhez intézendő kérés névelm benyújtandó felebezéssel élni.

Sátoraljauhely, 1906. jan. hó 29.

Örgróf *Pallavicini Alfréd* főispán.

Az alkaptány a rendelet elővasása után így szólt:

— Ugy-e, átlátam én a szitán *dr. Diener* ur? Ismerem én az Őn szírén hangját. Különbben ezt a papíros semminek se tekintem, mint eddig dolgoztam, tovább is dolgozni fogok s vezetem a rendőrkapitányi hivatalt s itt maradok addig, a mig innen érszakkal el nem távolítanak.

Diener erre felszólította *Kellner* alkaptányt, hogy hagyja el a rendőrkapitányi hivatalt.

Az alkaptány nem is válaszolt. *Erre* *Diener* felszólította a karhatalmi kirendelés főnökét, *Bezerédy* Titusz csendőrhadnagyt, hogy a rendőrkapitányt karhatalommal távolítsa el.

Bezerédy csendőrhadnagy akkor két szuronyos csendőrt hívott be s a r-alkaptányt kijelentette, hogy a karhatalmat alkalmazza s felkérte a rendőrkapitányt hivatal elhagyására.

A mikor városunk derék alkaptányja a hivatalos helyiséget elhagyta, csak arra kérte a csendőrhadnagyt, hogy 25 évi hü szolgálatajának jutalmául kísértesse ki csendőreivel a kapuit. Ennek a szomorú feladatnak teljesítését azonban a csendőrhadnagy megtagadta.

A rendőrség udvarán összegyűlt tisztviselők és a közönség zajos éljenzése közt az alkaptány eltávozott.

Tiszteleg az alkaptányt.

A rendőrtiszteket és a legénység f. hó 29-én megjelent *Kellner* rendőrkapitány *Deák* utcai lakásán s a rendőrkapitány nevében *Kasárda*

Rum,

cognac és tea nagy választékban és igen jutányosan

kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyáru üzletében (Drogéria.)

Sátoraljauhely, Főtér.

Gy. Gyula rendőrőrmester kijelentette, hogy habár szeretett alkalmi nyukat barhatalommal el is távolították, őt mindig alkalmi nyak fogják tartani.

Hogyan fogalmaz Kispál?

Kispál alispán helyettes a négy középiskolában nem sokra vitte fogalmazási tudományát. Akármelyik elemista túl tesz rajta.

Egy fogalmazvány-gyöngyét állításunk igazolására ide iktattjuk; értelem, összefüggést benne senki ne keresen, mert az hiábavalóság volna.

32/906 eln. alisp. sz.

KÖRRENDELET.

Órgróf Főispán ömoltósága a m. kir. miniszterium 5727 számú rendeletével felteremt hatalmazza az 1896 évi XVI. t. o. 64 §-a alapján eljárva az ugyanezen törvény 65 §-ában körülírt hatáskört gyakorolhassa" (??)

Van Molnár János dr. kezelése alatt a közórházban egy gyógyíthatatlan bolond író, annak a cikkirás a mániája. Molnár Jánost felkérjük, hogy adja kölesön Kispálnak a futó bolondot, a mit az fogalmazni fog: biz' Isten jobb lesz. Tessék megpróbálni!

Alfrédék ebédelni mennek.

Szenzációs látványosságban volt része Ujhelynek hétfőn délben.

Az történt, hogy Pallavicini ur és társai megunták már a hideg koszlót (mert bizony csak meghiűt még a legforróbb leves is, mire a vasutól a megyeházára ért), s nagy vágyuk támadt egyszerű már rendes meleg ételt enni, mint más tisztességes ember szokott. Elhatároztak tehát, hogy kimennek maguk a vasúthoz ebédelni.

No hát még ugy se ment Ujhelyben senki ebeuelni, mint ezek az emberek.

Déltájban hadi rendben felállt az utcán egy csomó csendőr, gyalogosok meg lovasok. Találgatta mindenki, hogy mi lesz itt vajjon?

Sokan a legtermészetesebb dologra gondoltak: biztosan most fogják kivezetni Bernáth aljegyzőt.

Igen, de minek ehhez lovas-csendőr? Hiszen a ló ugy se tér be a Bernáth szobájába!

Erre aztán kalandos és rémes kombinációk keletkeztek. Azt kezdték jósolgatni, hogy ez már nem olyan közönséges kivezetés lesz, mint az eddigiek voltak. Most már változatosságot akar Kispál: Bernáthot nem egyszerűen gyalog fogják kivezetni, hanem osi magyar szokás szerint *ló farkához kötve*.

Huj, hogy borzadt össze erre minden érző kebel! S már látták is a folytatást: ha Bernáthot ló farkán viszik ki, akkor már lépyit biztosan négy részletben (ez is ós magyar szokás: fel-négyelve), Prínodát pedig por alakban (mozsárbotörve), Bessenyeit meg félangolásra sütvé fogják kivezetni.

Igen, de minek ehhez 10 lovas-csendőr? Hiszen ahhoz, hogy egy embert lófarkhoz kössenek, elég egy lófark!

Közel volt a magyarázat: akkor hát most egyszerre kivezetik az összes aljegyzőket és joggyakornokokat. Hat aljegyző, négy joggyakornok: épen tíz. Minden lófarkra jut egy ember.

Hála istennek, nem sokáig tartott a rettegés. Megtudtuk, hogy mi lesz. Egyelőre nem embert akarnak enni Alfrédék, csak egy kis meleg levest. Ennek a békés kirándulásnak a fedezetére kellett a sok fegyveres vitéz.

Kinyílt a megyeháza ócska kapuja s kivonult rajta az éhes kompánia: Pallavicini ur, Szabó László tanácsos ur, Koncz ur, Mattyassovszky ur, Diener ur és Kiss István ur. Kispál nem jött velök. Ugy látszik még fél a szabad levegőtől. Vagy pedig az órgróf urék félnek a Kispál társaságától. Az utóbbi valószínűbb. Utóvégre is, ha egyszer meleg ételhez juthatnak, minek rontsák el már előre az étvágyukat. (Értesülésünk szerint a csendőrtisztek, akik szintén velük ebédelték, kijelentették, hogy nem hajlandók Kispállal egy asztalhoz ülni, így maradt otthon a jeles ur!)

Azután megindult a Zemplén meghódítására küldött díszes hadsereg, a következőkben:

elől, négyes sorokban husz gyalogcsendőr, utánuk öt lovas csendőr, azután a jeles kompánia (vasrverve még most egyik se volt közülük),

utána öt lovas csendőr, s végül, négyes sorokban husz gyalogcsendőr.

Igy vonultak végig a főutcán s Kossuth-utcán, ki az állomásra, élénk multságára az utcai gyerekeknek, akik azt hitték, hogy legalább is akasztani visznek valami rablójgyilkost.

Az állomás előtt aztán megálltak a csendőrök s ott álltak szegények kint a nagy hidegben, míg a nagy urak bent a vendéglőben jól megebédelték. Azután ugyanolyan sorrendben visszavonult a társaság.

Persze nagy bámész tömeg nézte ezt a különös ebédelési kirándulást. A tömeget aztán, mikor a nagy urak bementek a megyeházába, barátságos kardlapozással szétkergették a lovas csendőrök.

Némi kifogásunk van ez ellen a kivonulási parádé ellen. A fentiekből látható, hogy a hat urat összesen 50 csendőr kísérte. Vagyis egy-egy urra pontosan 8 egész $\frac{1}{3}$ rész csendőr esett.

Hát ezt keveseljük. Ilyen nagy uraknak sokkal több csendőrdukálna. Emlékezzünk, mikor Pestiket hozták be Ujhelybe, öt egymagát 12 csendőr kísérte. Most pedig ilyen fényes urakra

csak 8 jut fejünkint. Ez valóssággal smucigság a karhatalomtól!

Komolyan szólva, nem szégyvelik magukat az urak? Nem ég ki a szemük, hogy csendőrök közt járnak, mint a betőrök?

A kis lavórban . . .

Hogy a mostani időkbén Kispál alispán helyettes mit csinál: elmondja a tudósítás. Kispál még Pesten megnézte a „János vitéz” című darabot s igen megtetszett neki ama jelenet, melyben Iluska a kis patakban fehér ruháját mossa . . .

Annnyira megtetszett neki, hogy nem állhat ellent a vágynak s estétkint lehuza fehér harisnyáit, az azsurosokat s egy kis lavórban mossa . . . mossa . . .

Közbe dudol hozzá ilykép:

A kis lavórban

Kispál Sándorka

Fuszlejköcskét

Mossa . . . mossa . . .

Hát ez igen szép jelenet lehet. A szigorú vice-ispán a lavor mellett, a mint mosogálja a maga szennyesét. Mégis csak kőszívű nő lehet *Robicskék* Regina urhölgy, a kinél Kispál fehérméltje 36 korona házbér erejéig le van foglalva, hogy meg nem könnyűül Kispál uron. Szegény Kispálnak így magának kell kimosni a harisnyáskáit, a lábaválócskáit s a zsebkendőcskéit. Honleányok! könnyűjütek meg rajta: küldjétek neki egy vasalót is, hogy Zemplén-megye hatalmas vice-ispánja méltóan reprezentálhasson azon egyetlen díjnok előtt, kit sikerült megfognia. Szegény Iluska, szegény Iluska, ha tudat volna, hogy egy eleven vice-ispán is szokott mosogálni talán nem esett vón olyan nehezre a kis patakban fehér ruhát mosni . . . mosni . . .

Bulyovszkyné Kispálnál.

A közjótékonyaságból élő közismert Bulyovszkyné elment a multkor egy urhoz segítségért kéri. Mikor pénzt kapott, megkérdezte, hogy nem akadna-e valami ócska ferti ing a fia számára?

Az illető uri embernek erre a kérdésre egy ülete támadt: — Nekem nincs, lelkem, de most jött ide egy ur, a vármegyeházán lakik, annak nagyon sok ócska inge van, menjen fel hozzá, az biztosan fog adni magának. Kispál Sándornak hívják.

Bulyovszkyné megfogadta a jó tanácsot, s azonnal ment fel Kispálhoz.

Kispál — aki boldog, ha valaki szóba áll vele (kezet már három hete nem foghatott senkivel) — rendkívül szívesen fogadta Bulyovszkynét, még le is ültette melegen érdeklődött a kívánsága iránt.

Bulyovszkyné pedig jámbor arccal adta elő:

— Hallottam, hogy igen sok ócska inge van a nagyságos urnak, hát nagyon szépen kérem, adjon nekem egyet.

No, azon módon vége lett erre a jó barátságának. Kispálnak, ugy látszik, legérzékenyebb oldala az ing, mert veszett sivitással ordított fel:

— Csendőrök, vigyék ki ezt az asszonyt!

Bulyovszkyné mai napig se tudja elképzelni, hogy miért lett egyszerre olyan haragos az a jószág ur, s miért lükette őt ki csendőrökkel.

HIREK.

Tájékoztató.

Január hó 28. Sátoraljai helyi községi önkormányzat közgyűlése d. o. 11 óra.

Február hó 2. Zemplénmegyei ker. termény-és hitelbank közgyűlése d. o. 10 óra.

Február hó 4. A zemplénvármegyei Kasszói közgyűlésé d. o. 2 óra — d. u. 4 órakor a Sátoraljai helyi függetlenségi körhöz üzenésével.

Február hó 11. Sátoraljai helyi Népközségi közgyűlése d. o. 2 órakor: Sátoraljai takarékpénztár közgyűlése.

— **Dókus Gyula ünneplése.** Dókus Gyula alispánt újabb díszpolgárrá választották a közkező községek is: Ond, Rátka, Golop, Szentmári, Véke, Zétény, Pálfolde, Szinnyér, Boly, Rad, Bersék, Sajóhidvég, Bály, Agosernyó, Battyan, Bacska, Kisodra és Gödrös.

— **Tisztújító közgyűlés.** Az Első sauhelyi izr. betegsegélyező egyeslet f. hó 27-én tartotta tisztújító közgyűlést. Reichard Armin egyelői elnök üdvözölte a népes közgyűlést, rámutatott azon kedvező körülményre, hogy az egyeslet az utolsó három évben anyagilag megerősödött és a tagok száma megsaporodott. A tisztújítás a következő eredménnyel járt: Előnknek ismét egyhangulag Reichard Armin választott meg. Alelnök Zinner Bernát, jegyző Kozma Armin, pénztárnok Frieder Vilmos, ellenőr Alexander Vilmos. Választmányi tagok lettek: Haas Fülöp, Widder Gyula, Moskovics Miksa, Schvaroz Ignác, Braun Jenő, Schvaroz Markusz, Róvész Simon, Grünspan Herman, Weinberger Dávid, Magasiner Emil a pártoló tagokból, id. Deitach Simon, Fixler Miksa, Engel Ferencs, Kleiu Markusz és Weisz Adolf a rendes tagokból.

— **Közönetnyilvánítás.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj egyeslet részére Székely Elek polgármester ur 100 koronát adományozott oly célból, hogy az a helybeli külön alapítvány csatolva, az itteni munkaképtelen illetve hosszabb betegségben sinlődő munkások segélytessenek. Ezen emberszerető nemes adományát hálás tisztelettel köszöni meg a helybeli egyeslet nevében Hericz Sándor elnök.

— **Gyűlés a nemzeti ellenállás céljaira.** Satorpókn folyó hó 24-én Malonyay Tamás elnöklésével népes értekezlet tartott, melynek feladata a gyűlés eszközlésére bizottságok megállapítása volt. A 100-as bizottság részéről, mint központi kiküldött ifj. Horváth József vett részt. Az értekezlet a nemzeti ellenállás céljaira szolgáló gyűjtés eszközlésére körjegyzésenként egy-egy bizottságot alakított összesen hetet, melyeknek feladata leendő a gyűjtés eszközlése. Az értekezlet ifj. Horváth József Malonyay Tamás elnököt ismét választotta. A megalakított bizottságoknak kötelességévé tételt, hogy működésüket minél rövidbe időn belől kezdjék meg. — Ugyanilyen eredménnyel hasonló értekezlet tartottak Varannón, Malonyay Ferenc elnöklése alatt a varannói járás polgárai.

Egy doboz „Ivori” levélpapir 50 levél 50 boríték 1 korona.

Kapható: Landesmann Miksa és Társa papirkereskedésében.

— Az Izz. leányegylet f. hó 21-én tartotta évi rendes tisztújító gyűlését. Az egylet eddigi működését és annak fényes eredményét Egri Etelka elnökönél vázolta elnöki megnyitójában, majd maga és tisztársai nevében az alapszabályok értelmében leköszönt az általuk betöltött állásukról. Utána dr. Haas Bertalanné díszelőkön emelkedett szólásra és szép szavakban mondott köszönetet az egylet vezetőségének, kik odadói fáradsággal és szorgalommal az egyletet anyagi és erkölcsi diadalra juttatták. Widder Gyula mondott még köszönetet az egylet díszelőkönjének és vezetőségének áldás-dus tevékenységükért és a régi vezetőséget ajánlotta újonnan a közgyűlésnek. A leányegylet általános felkészése között vallotta magának Widder szavait és egyhangulag megválasztották újonnan a régi vezetőséget. Díszelők dr. Haas Bertalanné, elnök Egri Etelka, alelnök Fried Etelka, titkár Falk Mina, ellenőr Zöldi Frida, pénztárnok Bettelheim Ilona. Új választmányi tagok lettek: Rosenberg Erzsébet, Ligeti Anna, Perlestein Lujza és Reichard Ilona. Az újonnan megválasztott díszelőkön hálás köszönetet mondott saját és tisztársai nevében az irántuk tanúsított szeretetért.

— Eljegyzés. Krausz István újhelyi kereskedő eljegyezte Lerch Jakab m. á. v. művezető leányát Annát.

— A gálzseccsi Izz. nőegylet közgyűlése. A gálzseccsi Izz. nőegylet — mint tudósítónk írja — f. hó 21-én tartotta évi rendes közgyűlést, melynek egyik legérdekesebb pontja, az elnökön választása volt. A legutóbbi 9 éven keresztül a tisztséget özv. Wirtschafter Samuné viselte, ki azonban Kassára költözvén, tisztségéről leköszönt. A lelépő alelnökön távozása — kinek nemcsak lelke és jótékonyasági nemcsak Gálzseccsen, hanem az egész környéken ismeretesek — fájdalmasan érintik az egyletet, melynek jegyzőkönyvben kifejezést is adott a távozó alelnökön erről egy hozzá intézett meglehangos levélben értesítették. A megejtett választáson dr. Elek Imre ügyvéd neje került ki győztesként s így 6 lett a gálzseccsi Izz. nőegylet alelnöke.

— Szerencsétlenül járt gyermek. Rudi Pál papnázai lakos hasonnevű 2 éves fia a tűzes kemencére esett és oly erős sérüléseket szenvedett, hogy f. hó 18-án sebeibe behalt.

— Köszönetnyilvánítás. Fuchs Miksa ur 5 K. küldött be hozzám a „Felruházó egyesület” részére. Fogadja e nemes adománysáért az egyesület nevében hálás köszönetemet, Zinner Adolf egyes. pénztáros.

— Üszetört gép. Lefkovits Samu és Armin mácai gőzmalomban f. hó 19-én nagy szerencsétlenség történt. Ugyanis a malom nagy gőzgépe, mely 1904 év szeptemberében épült a budapesti Lang L. gyára által, üzemből csak a kazán maradt meg, mely egy másik szobában állt, de a gépházban levő gép. kondenzátor, tönkre van törve. A törés oka ismeretlen, valószínűleg a kezelő járatlansága az oka.

— Súlyos baleset. Oláh János sárospataki lakost f. hó 21-én barátja Veres András egy forgópisztolyval jobb kezén lölte. A sérült fiatal embert ápolás végett az „Erzsébet” kórházba hozták.

— Öngyilkossági kísérlet. Rosenfeld Áron kiscsigándi lakos, a ki már 69 éves, egy borotvával átmetsette gégejét és torkát. Azért akart megválni az élettől, mert nagyfokú asztmában szenved és mert nemrég meghalt egyik leánya. A borotvát e célra hozta Budapestről. Az öreg ember már egy ízben követett el öngyilkossági kísérletet. Főlvágta mindkét kezén az ütőereket, de akkor megmentették. Sérülése életveszélyes; az újhelyi kórházban ápolják.

— Betörési kísérlet. F. hó 21-éről 22-ére menő éjjel Schwaiger Ignác Kossuth utcai lakásába betörést kíséreltek meg üsmereletlen tettesek. Előbb az udvarfelőli lakás egyik ablakát valószínűleg gyömántal kivágták és azon át akartak behatolni. A szobában alvók azonban a neszre fölébredtek és lármát csaptak, mire a betörők eredmény nélkül menekülni voltak kénytelenek. Egy hosszabb feszítő vasat hagytak a helyszínen.

Farsang.

— Farsangi krónika.

Február hó 4-én: A zemplényiarmégyesi hajdúk táncmulatsága özv. Kovácsicsnéven dégőjében este 7 ó.

Február hó 11-én: A sátoraljauhelyi kath. olvasókör táncmulatságkezdeté 8 órakor.

— Függelenségi bál. A február hó 3-án tartandó függetlenségi bál iránt a legáltalánosabb érdeklődés nyilvánul meg. A páholyjegyeket már az első nap szétkapdosták. A bálon a táncközökből műkedvelők lépnek fel. Igy Piskóthy Ferenc dr., ki Abrányi Emil „Mi a haza?” e. költeményét szavalja el, majd Fried Etel kisasszony, ki a „Gül babá”-ból énekel részleteket s magyar népdalokat. Szirmai István dr. felolvasást tart, Farkas Andor pedig Várad Antalnak „Rákóczi Rodostóban” e. melodramáját szavalja el. Falk Mina kisasszony zongora kíséretével. Lesznek azonkívül aktuális couplék is. A bál előreláthatólag fényesen fog sikerülni.

— Hangverseny Sárospatakon. A sárospataki állami tanítóképző ifjú sága 1906 február hó 3-án az intézet összes termeiben a zenekar alapja javára jótékonycélu hangversennyel egybekötött táncestélyt rendez. A táncestély kezdete 8 órakor. Személyjegye 2 K., családjegy 5 K. Műsor: 1. Díszmenet. Major J. Gyula „Milleniumi Suit”-jéből. Előadja az ifj. zenekar. 2. Cigányélet. Euekii az ifj. dalkör. 3. Tetemrehívás. Szavalja Püsti M. László. 4. Fantazia. Harmoniumon előadja Kovács D. tanár. 6. Eredeti magyar dalok. Euekii a dalkör. 6. Az ingomb. Monológ. Előadja Nyitrai Gy. I. o. n. 7. Bercsenyi nótája. Előadja az ifj. zenekar. 8. Csatakép. Előadja az ifj. ének és zenekar.

Felelős szerkesztő:

dr. FEHÉR MÁRTON

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Aggkori gyengeség

és erőtlenség ellen, mely különböző okokból, mint pl. kieltelt betegségek utókövetkezményei-, gyermekeknél a fogzás okozta elgyengülésből stb. származott, a SCOTT-féle EMULSIO kiváló eredménnyel alkalmazható. A SCOTT-féle EMULSIO iránt senki sem fog ellenszenvet érezni, mert az határozottan jó izli, min denki által könnyen emészthető, minthogy az utólérhetetlen SCOTT-féle emulgálási eljárás következtében az olaj gyorsan átmegey a test szervezetébe anélkül, hogy bármilyen emésztési zavart okozna.

A SCOTT-féle Emulsio valódiságának jele a „hátán nagy osukahalat vivő halász” védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban, Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillér levélbélyeg beklüldése ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszerár”
Budapest, IV., Váci-u. 84/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K. 50 f.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljauhely.

Műfogakat és egész fogsorokat

kiválóan készít

Magyar Ferenc

fogtechnikus

Sátoraljauhely, Kossuth-u. 181

Eltört és nem jól illő fogsorok átalakítása 2 óra alatt.

Könyvnyomdánkban

egy tanuló felvétetik.

Kertész

kerestetik, ki konyha és diszkert tud berendezni és kezelni. Ajánlatok kéretnek Guttman János kasznárhoz György-tarló, u. p. Sárospatak.

Kiadó lakások.

A Kazinczy-utca 656. sz. házban kiadó f. évi május 1-től kezdve:

a) három utcai szobából álló lakás, melyhez külön padlás, külön pince fatartó és egy nagy gyümölcsös kert tartozik.

b) Ugyanez házban, szintén május 1-től kiadó egy udvari lakás, még pedig három nagy, csinos szoba, előszoba, külön padlás és külön nagy pince.

Értekezhetni, a háztulajdossal Pápan, Veszprém megye, Sárdy György főgymn. tanárnál.

Eladó szőlő.

A nagy szárhegyen 800 □-l termésképes szőlő szabad kézből eladó. Bővebbet özv. Erdei Károlyné, Temető-u. 300 sz.

Eladó

régi épületek bontása alkalmával kikerült használható ajtók, ablakok, gerendák, stb. építési anyagok, továbbá 3 pár lóra való hám, 6 szekér, 3 kordé. Értekezhetni a törvényszéki palota építési irodában (Kazinczy-utca 523) délelőtt 9 órá-tól délig.

Eladó.

Több renbeli új zongora, Píáninó, Grammophon és Harmonium legjutányosabb árban.

Egy jó karban levő átjatszott, 7 oktávas zongora 60 frtért eladó.

Ócska zongorák újjakkal cserébe vétetnek.

Udvardi Szaniszlónál

Sátoraljauhelyben.

Meghívó.

A Sátoraljauhelyi Takarékpénztár

Sátoraljauhelyben

1906. évi február hó 11-én délután 2 órakor

az intézet helyiségében tartja

XL. évi rendes közgyűlését

melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az elmúlt üzletév lefolyása és annak eredményéről.
2. A felügyelő bizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása feletti határozat.
4. Az 1905. évi mérleg és osztalék feletti határozat.
5. Esetleges indítványok,

Az évi zárszámadás nyolc nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Sátoraljauhely, 1906 január 6.

Az igazgatóság.